

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 12C/60/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2513203333
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľudmila Hricková
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2019:2513203333.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudkyňou JUDr. Ľudmilou Hrickovou v právnom spore žalobcu: Silverside, a. s., so sídlom Plynárska 7/B, Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 50052560, zastúpeného právnym zástupcom: AK Herceg, s.r.o., so sídlom Košická 56, Bratislava, IČO: 35890240, proti žalovanému: V. Q., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom G., štátnemu občanovi Slovenskej republiky, o zaplatenie 1.870,26 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.293,82 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške:
- 8 % ročne zo sumy 129,76 eura od 19.12.2012 až do zaplatenia,
- 8 % ročne zo sumy 78,85 eura od 19.12.2012 až do zaplatenia,
to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti o zaplatenie sumy 576,44 eura, úrokov z omeškania a riadneho úroku žalobu z a m i e t a .
- III. P r i z n á v a žalobcovi nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 38,36 %.

odôvodnenie:

1. Slovenská sporiteľňa, a. s. so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00151653 žalobou zo dňa 1.3.2013, doručenu Okresnému súdu Piešťany dňa 5.3.2013, sa domáhala od žalovaného zaplatenia sumy 1.870,26 eura spolu s riadnym úrokom vo výške 17,70 % ročne zo sumy 1.004,60 eura od 19.12.2012 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 1.046,58 eura od 19.12.2012 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 359,07 eura od 19.12.2012 do zaplatenia titulom dlhu žalovaného z dvoch úverov. Zároveň žiadala priznať náhradu trov konania. Veci bola pridelená spisová značka 7Ro/51/2013.

2. Pôvodná žalobkyňa odvodzovala svoj žalobný nárok od zmluvného vzťahu strán sporu založeného zmluvou o splátkovom úvere zo dňa 17.3.2006 a Dodatkom č. 1 zo dňa 17.3.2006 k zmluve o vydaní a používaní platobnej karty. Pohľadávku v časti 1.439,08 eura s príslušenstvom si uplatnila titulom neuhradeného záväzku žalovaného zo zmluvy o splátkovom úvere, z toho 1.004,60 eura titulom dlžnej istiny, 41,98 eura titulom riadnych úrokov vyčíslených k 18.12.2012 a 392,50 eura titulom úrokov z omeškania vyčíslených k 18.12.2012. Uviedla, že na základe zmluvy o splátkovom úvere poskytla žalovanému úver vo výške 1.261,37 eura, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať mesačnými splátkami vo výške po 34,16 eura, pričom 1. splátka bola splatnou dňa 20.4.2006 a končená splatnosť úveru bola 20.2.2011. Úrok z úveru bol dohodnutý vo výške 17,70 % ročne a ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len „RPMN“) podľa zmluvy bola 9,82 %. Žalovaný neuhrádzal splátky úveru riadne a včas. Pohľadávku v časti 431,18 eura si žalobkyňa uplatnila titulom neuhradeného záväzku žalovaného z Dodatku č. 1 k zmluve o vydaní a používaní platobnej karty, z toho 359,07 eura titulom dlžnej istiny

a 72,11 eura titulom úrokov z omeškania vyčíslených k 18.12.2012. Na základe Dodatku č. 1 k zmluve o vydaní a používaní platobnej karty žalobkyňa poskytla žalovanému kartový úverový rámec vo výške 331,94 eura a vydala žalovanému platobnú kartu. Žalovaný bol oprávnený čerpať peňažné prostriedky do výšky kartového rámca platobnou kartou alebo výberom v hotovosti v obchodnom mieste pôvodnej žalobkyne. Žalovaný čerpal aj tento úver, avšak ani tento nesplácal riadne a včas. Pôvodná žalobkyňa viackrát vyzvala žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy z oboch úverov, avšak bezvýsledne.

3. Nakoľko vo veci nebolo možné rozhodnúť platobným rozkazom, bola preradená do súdneho registra C, a dňa 13.3.2014 jej bola pridelená spisová značka 12C/60/2014.

4. Pôvodná žalobkyňa podaním zo dňa 24.4.2014, doručeným súdu dňa 25.4.2014, špecifikovala žalovanú sumu aj s príslušenstvom. Uviedla, že žalovaný sa dostal do omeškania so plácaním úveru zo zmluvy o splátkovom úvere už pri platení 1. splátky, ktorú neuhradil riadne a včas, pričom z tohto úverového vzťahu zaplatil pôvodnej žalobkyne celom sumu 2.110,40 eura, z toho úhrady v sume 87,44 eura boli započítané na splatné úroky z omeškania vyčíslené k 19.2.2011, úhrady v sume 20,49 eura boli započítané na splatné úroky z omeškania vyčíslené za obdobie od 20.2.2011 do 13.5.2011, úhrady v sume 45,30 eura boli započítané na (riadne) úroky vyčíslené od 20.2.2011 do 13.5.2011 a úhrady v sume 1.957,17 eura boli započítané na istinu úveru. Žalobou uplatnená suma kapitalizovaného riadneho úroku vo výške 41,98 eura bola vypočítaná za obdobie po termíne konečnej splatnosti úveru, t. j. od 21.2.2011, až do 18.12.2012. Žalobou uplatnená suma kapitalizovaného úroku z omeškania vo výške 392,50 eura bola vypočítaná za obdobie po termíne konečnej splatnosti úveru, t. j. od 21.2.2011, až do 18.12.2012. Dodala, že zo zmluvy o vydaní a používaní platobnej karty si uplatnila sumu 359,07 eura, ktorú vypočítala ako celkové výbery v sume 351,85 eura + úroky v sume 280,22 eura + poplatky v sume 58,78 eura mínus úhrady v sume 331,78 eura započítané na istinu. Kapitalizované úroky z omeškania v sume 72,11 eura vypočítala za obdobie od 15.3.2010 do 18.12.2011.

5. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril.

6. Uznesením č. k. 12C/60/2014-153 zo dňa 19.6.2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 21.7.2017, súd pripustil, aby do konania na miesto pôvodnej žalobkyne vstúpila ako nový žalobca spoločnosť Silverside, a. s.

7. Súd nariadil na prejednanie veci pojednávanie na deň 3.9.2019, na ktoré sa nedostavila žiadna strana sporu ani právny zástupca žalobcu. Predvolanie na pojednávanie bolo právnenému zástupcovi žalobcu doručené dňa 2.5.2019 a žalovanému dňa 7.5.2019. Právny zástupca žalobcu ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní hospodárnosťou konania, pričom súhlasil s pojednávaním a rozhodnutím vo veci v jeho neprítomnosti a neprítomnosti žalobcu. Žalovaný svoju neprítomnosť na pojednávaní vôbec neospravedlnil. Súd preto podľa § 180 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, v znení neskorších prepisov (ďalej len „CSP“) vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu a žalovaného.

8. Súd vykonal dokazovanie listinami, a to Zmluvou o splátkovom úvere zo dňa 17.3.2006, Dodatkom č. 1 k zmluve o vydaní a používaní platobnej karty zo dňa 17.3.2006, doručenkou z 24.3.2006, Zmluvou o vydaní a používaní platobnej karty zo dňa 24.3.2006, výzvami na úhradu dlžnej sumy, Všeobecnými obchodnými podmienkami účinnými od 1.1.2006, Obchodnými podmienkami Slovenskej sporiteľne, a. s. pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám nepodnikateľom, Sadzobníkom poplatkov a náhrad Slovenskej sporiteľne, a. s. platným od 1.2.2006, prehľadom transakcií a výpismi z oboch úverových účtov, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 10.3.2017, a zistil tento skutkový stav:

9. Zo Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, uzavretej dňa 17.3.2006 medzi pôvodnou žalobkyňou a žalovaným, súd zistil, že pôvodná žalobkyňa poskytla žalovanému úver vo výške 38.000,- Sk (1.261,37 eura). V zmluve sa dohodli na pevnej úrokovej sadzbe úveru vo výške 17,70 % ročne, na poplatku za správu úveru vo výške 50,- Sk (1,66 eura) mesačne. Istinu úveru, úrok z úveru a poplatky za správu úveru sa žalovaný zaviazal zaplatiť Slovenskej sporiteľni, a. s. v 59 mesačných splátkach po 1.029,- Sk (34,16 eura) s tým, že splatnosť prvej splátky bola 20.4.2006, všetky ďalšie splátky boli splatné vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci. Konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na 20.2.2011. V zmluve bola uvedená RPMN vo výške 9,82 %. Neoddeliteľnú súčasť zmluvy tvorili

Všeobecné obchodné podmienky vydané pôvodnou žalobkyňou s účinnosťou od 1.8.2002 a Úverové podmienky pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám nepodnikateľom s účinnosťou od 1.2.2006.

10. Z Dodatku č. 1 k zmluve o vydaní a používaní platobnej karty zo dňa 17.3.2006, uzavretého medzi pôvodnou žalobkyňou a žalovaným, súd zistil, že pôvodná žalobkyňa sa zaviazala vydať žalovanému platobnú kartu č. XXXXXXXXXXX/XXXX s názvom SPOROnákup karta s výškou kartového rámca 10.000,- Sk (331,94 eura). Zmluvné strany sa dohodli na úrokovej sadzbe úveru vo výške 17 % ročne s tým, že bola premenlivá. Kartový rámec je maximálna výška peňažných prostriedkov poskytnutých bankou žalovanému, do výšky ktorej je žalovaný ako držiteľ karty oprávnený vykonávať operácie prostredníctvom platobnej karty počas dohodnutého obdobia. Pôvodná žalobkyňa ako banka sa zaviazala poskytnúť žalovanému na platobnú kartu peňažné prostriedky vo výške kartového rámca. Peňažné prostriedky do výšky kartového rámca bol žalovaný oprávnený čerpať platobnou kartou alebo výberom v hotovosti v obchodnom mieste. Žalovaný ako držiteľ karty sa zaviazal vždy k 15. dňu každého kalendárneho mesiaca bezhotovostným prevodom na kartový účet poukazovať peňažné prostriedky vo výške najmenej 5 % kartového rámca, t. j. 500,- Sk (16,60 eura), a to až do splatenia pohľadávky. Ak dôjde k prečerpaniu kartového rámca pred termínom konečnej splatnosti povoleného prečerpania, banka je oprávnená zrealizovať zákaz na platobnú kartu a požadovať od žalovaného zaplatať úrok a úrok z prečerpania zo sumy prevyšujúcej kartový rámec. Zmluva bola uzavretá na dobu určitú, a to na dobu 1 roka od jej podpísania obomi zmluvnými stranami. Súčasťou textu zmluvy je vyhlásenie žalovaného o tom, že sa oboznámil s obchodnými podmienkami a všeobecnými obchodnými podmienkami, ktoré sú súčasťou zmluvy.

11. Z doručky zo dňa 24.3.2006 súd zistil, že žalovaný v daný deň osobne prevzal neporušenú obálku od Slovenskej sporiteľne, a. s., súčasťou ktorej bol PIN, zrejme k platobnej karte.

12. Zo Zmluvy o vydaní a používaní platobnej karty zo dňa 24.3.2006, uzavretej medzi pôvodnou žalobkyňou ako bankou a žalovaným ako držiteľom karty, súd zistil, že žalovaný si v daný deň prevzal platobnú kartu typu SPOROnákup k účtu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXX/XXXX, kedy sa zároveň oboznámil s obchodnými podmienkami a všeobecnými obchodnými podmienkami.

13. Z výziev na úhradu dlžnej sumy súd zistil, že pôvodná žalobkyňa v dňoch 21.3.2011, 24.11.2011, 10.7.2012 a 17.8.2012, t. j. po uplynutí doby splatnosti splátok úveru žalovaného tak zo zmluvy o úvere, ako aj zo zmluvy o vydaní a používaní platobnej karty v znení dodatku č. 1, vyzvala žalovaného na zaplatať dlžných súm z oboch úverov.

14. Podľa Všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a. s. platných k 1.1.2006, účinných od 1.8.2002 (ďalej len „VOP“) súd zistil, že pohľadávka z úveru, ktorá sa skladá z istiny, jej súčasti a príslušenstva, bude v čase do konečnej splatnosti kontokorentného úveru splácaná formou započítania pohľadávky z úveru banky voči klientovej pohľadávke z účtu, a to v momente vzniku pohľadávky z účtu a v rozsahu, v ktorom sa pohľadávky kryjú alebo spôsobom dohodnutým medzi bankou a klientom. Právo klienta na čerpanie kontokorentného úveru do výšky úverového rámca trvá až do termínu konečnej splatnosti úveru. V prípade, že ku dňu splatnosti úrokov, úrokov z omeškania, poplatkov a iných nákladov spojených s kontokorentným úverom nebude na účte klienta dostatok prostriedkov na ich úhradu a dohodnutý úverový rámec bude vyčerpaný v celej dohodnutej výške, banka s klientom sa dohodli, že banka je oprávnená uspokojiť splatné úroky, úroky z omeškania, poplatky a iné náklady spojené s kontokorentným úverom vo forme zaťaženia účtu klienta, i keď neexistuje klientova pohľadávka z jeho účtu, a úverový rámec je vyčerpaný v celej dohodnutej výške. Na základe tejto skutočnosti bude rozsah čerpaného kontokorentného úveru vyšší, ako je výška dohodnutého úverového rámca (nepovolené prečerpanie) a klient je povinný okamžite vyrovnať toto nepovolené prečerpanie minimálne na výšku dohodnutého úverového rámca a zaplatať úroky z prečerpania dohodnuté v základných podmienkach zmluvy o úvere (čl. 7.3., bod 7.3.1. VOP). Pohľadávku zo splátkového úveru, ktorá sa skladá z istiny, jej súčasti a príslušenstva, spláca klient pravidelnými splátkami, periodicitou dohodnutou v základných podmienkach zmluvy o úvere. V prípade, že ku dňu splatnosti úrokov, úrokov z omeškania, poplatkov a iných nákladov spojených so splátkovým úverom nebude na účte klienta dostatok prostriedkov na ich úhradu, banka s klientom sa dohodli, že banka je oprávnená uspokojiť splatné úroky vo forme zaťaženia účtu klienta, i keď neexistuje klientova pohľadávka z jeho účtu. Na základe tejto skutočnosti vznikne na účte klienta nepovolené prečerpanie a klient je povinný okamžite

vyrovnať toto nepovolené prečerpanie (č. I 7.3., bod 7.3.2. VOP). Zmluva o úvere určí výšku úrokovej sadzby (pozn. z úveru), t. j. sadzby, na základe ktorej sa vypočítajú úroky, ktoré je klient povinný zaplatiť banke počas trvania úrokového obdobia. Úroková sadzba, ktorá je premenlivá, je určovaná bankou, a jej aktuálnu výšku určuje banka zverejnením. Aktuálna výška úrokovej sadzby v čase uzatvorenia zmluvy o úvere je spravidla uvedená v zmluve o úvere. Pokiaľ je klient v omeškaní so splácaním úveru alebo jednotlivých splátok úveru, je povinný zaplatiť banke okrem úrokov z úveru tiež úroky z omeškania z dlžnej čiastky. Ak bude rozsah čerpaného úveru väčší, ako je dohodnutý úverový rámec v čase pred termínom konečnej splatnosti, je klient povinný banke zaplatiť úroky a úrok z prečerpania v dohodnutej výške, a to zo sumy, o ktorú je rozsah čerpaného úveru väčší ako dohodnutý úverový rámec (č.l. 7.4., body 7.4.1., 7.4.4. a 7.4.5. VOP). Klient je povinný platiť banke poplatky za služby poskytované bankou podľa sadzovníka platného v deň uskutočnenia spoplatňovaného úkonu alebo poplatky dohodnuté v zmluve (čl. 16, bod 16.1. VOP).

15. Z Obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a. s. pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám nepodnikateľom, účinných od 1.2.2006 (ďalej len „OP“) súd zistil, že zmluvné strany sa dohodli, že úroky, náklady banky spojené s úverom a poplatky sa dňom ich splatnosti dohodnutého v úverovej zmluve alebo (pozn. určené) v sadzovníku pripíšu k istine úveru, a stávajú sa jej súčasťou (čl. 5, bod 5.2. OP). Dlžník súhlasí, že pri splácaní pohľadávky banky sa pohľadávka banky spláca v poradí: splatné poplatky a náklady banky súvisiace s úverom od najskôr splatného záväzku, úroky z omeškania podľa poradia od najskôr splatného úroku z omeškania, úroky z prečerpania podľa poradia od najskôr splatného úroku z prečerpania, úroky podľa poradia od najskôr splatného úroku a istina úveru (čl. 5., bod 5.4. OP). V prípade splátkového úveru sa úverová zmluva uzatvára na dobu určitú, a to na dobu do dňa úplného splatenia pohľadávky banky. V prípade kontokorentného úveru sa úverová zmluva uzatvára na dobu určitú, a to na dobu do dňa konečnej splatnosti úveru (čl. 18 a 19 OP).

16. Zo Sadzovníka poplatkov a náhrad Slovenskej sporiteľne, a. s. platného od 1.2.2006 súd zistil, že poplatok za vydanie a používanie SPOROPROFIT karty pre majiteľa účtu bol vo výške 0,- eur. Poplatok za výber v hotovosti v bankomate pôvodnej žalobkyne bol 6,- Sk. Poplatok za výber v hotovosti inou platobnou kartou z bankomatu pôvodnej žalobkyne bol 6,- Sk, okrem výnimiek, ktoré sa nevzťahujú na daný prípad. Kontokorentný úver bol bez poplatkov. Poplatok za prvú upomienku bol 100,- Sk, za druhú upomienku bol 300,-Sk.

17. Z prehľadu transakcií a výpisov z úverového účtu XXXXXXXXXXX, t. j. z účtu splátkového úveru, súd zistil, že dňa 17.3.2006 bola na účet žalovaného poukázaná suma 38.000,- Sk (1.261,37 eura) s poznámkou, že išlo o bezhotovostné čerpanie úveru. Z predmetného účtu bolo uhradených niekoľko splátok, pričom už prvá splátka nebola uhradená včas v plnej výške, preto pôvodná žalobkyňa priebežne vykonávala z tohto účtu žalovaného zrážky úrokov z omeškania aj poplatkov za upomienky. Poplatok za správu úveru bol účtovaný samostatne. Za obdobie od 17.3.2006 do 31.12.2008 žalobca uhradil zo splátkového úveru platby v celkovej sume 33.584,90 Sk (1.114,81 eura) a v období od 1.1.2009 do 6.8.2011 celkom 995,59 eura, čo za celé obdobie od 17.3.2006 do 6.8.2011 predstavuje 2.110,40 eura, z ktorej pôvodná žalobkyňa započítala platby na riadny úrok, úroky z omeškania a na istinu. Za obdobie od 17.3.2006 do 31.12.2008 pôvodná žalobkyňa zaúčtovala žalovanému celkom 25 poplatkov za upomienky v celkovej sume 10.500,- Sk (348,54 eura), za obdobie od 1.1.2009 do 6.8.2011 poplatky za 8 upomienok v celkovej sume 185,92 eura, t. j. za celé obdobie od 17.3.2006 do 6.8.2011 poplatky za 23 upomienok spolu v sume 534,46 eura. Konečný zostatok na úverovom účte k 6.8.2011 bol mínus 1.061,97 eura.

18. Z prehľadu transakcií a výpisov z úverového účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX, typ úveru: spotrebný úver na čokoľvek do 1699 na meno žalovaného súd zistil, že dňa 17.3.2006 bol založený tento úverový účet, dňa 26.3.2006 žalovaný uskutočnil prvý výber platobnou kartou. Vklady na účet boli uskutočňované nepravidelne, neboli realizované v každý kalendárny mesiac, pričom vo období od 17.6.2006 do 31.2.2008 všetky úhrady úveru zodpovedali sume po 500,- Sk. Zostatok na účte k 31.12.2008 bol mínus 8.264,30 Sk. V období od 15.1.2009 do 17.4.2014 boli uskutočnené iba 4 splátky úveru po 16,60 eura. Zostatok na účte k 17.4.2014 bol mínus 339,30 eura.

19. Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0246/2017/CE z 1.3.2017 súd zistil, že Slovenská sporiteľňa, a. s. sa zaviazala postúpiť žalobcovi za odplatu pohľadávky konkretizované v prílohe č. 1 zmluvy, vrátane

predmetnej pohľadávok voči žalovanému, a to z produktu SPOROnákup karta č. XXXXXXXXXX a z produktu Spotrebný úver na čokolívek do 1699.

20. Súd vec právne posúdil nasledovne:

21. Závazkové vzťahy zo zmluvy o úvere, bez ohľadu na povahu účastníkov, sa spravujú treťou časťou Obchodného zákonníka (§ 261 ods. 3 písm. d/ zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, v znení neskorších predpisov /ďalej len „OBZ“ alebo „Obchodný zákonník“ v príslušnom tvare/, v znení účinnom ku dňu uzavretia oboch zmlúv).

22. Podľa § 497 OBZ v znení účinnom ku dňu uzavretia oboch zmlúv, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

23. Podľa § 365 OBZ v znení účinnom ku dňu uzavretia oboch zmlúv, dlžník je v omeškaní, ak nespĺňa riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom. Dlžník však nie je v omeškaní, pokiaľ nemôže plniť svoj záväzok v dôsledku omeškania veriteľa.

24. Podľa § 23a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, v znení účinnom ku dňu uzavretia oboch zmlúv, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

25. Podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 258/2001 Z. z.“), v znení účinnom ku dňu uzavretia oboch zmlúv, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme, b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

26. Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia oboch zmlúv, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

27. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“ alebo „Občiansky zákonník“ v príslušnom tvare), v znení účinnom ku dňu uzavretia oboch zmlúv, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

28. Podľa § 53 ods. 1 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia oboch zmlúv, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

29. Podľa § 53 ods. 4 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia oboch zmlúv, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

30. Podľa § 52 ods. 1, 2 OZ v znení účinnom od 1.1.2008, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

31. Podľa § 879j OZ ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 2008; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

32. Ustanovenie § 52 ods. 2 OZ bolo s účinnosťou od 1.4.2015 doplnené o tretiu vetu, podľa ktorej, na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Novela, ktorou bolo doplnené predmetné ustanovenie do Občianskeho zákonníka, nemá prechodné ustanovenia, a teda vzťahuje sa aj na právne vzťahy vzniknuté pred jej účinnosťou.

33. Podľa § 566 ods. 1, 2 OZ v znení účinnom od 1.1.2008, veriteľ je povinný prijať aj čiastočné plnenie, ak to neodporuje dohode alebo povahe pohľadávky. Pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak.

34. Podľa § 330 ods. 2 OBZ, pri plnení peňažného záväzku sa započíta platenie najprv na úroky a potom na istinu, ak dlžník neurčí inak.

35. Podľa § 524 ods. 1, 2 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

36. Podľa § 526 ods. 1, 2 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

37. Podľa § 121 ods. 3 OZ, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

38. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis (§ 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom do 31.1.2013, výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky /ďalej len „ECB“/ platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu).

39. Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

40. Základná úroková sadzba ECB platná ku dňu bezprostredne nasledujúcemu po dni konečnej splatnosti splátkového úveru, t. j. k 21.2.2011, bola 1,00 % ročne, a preto výška úrokov z omeškania s platením týchto splátok zodpovedala 1,00 % ročne + 8 percentuálnych bodov, t. j. 9 % ročne z dlžnej sumy od prvého dňa omeškania s platením jednotlivých splátok až do zaplatenia. Základná úroková sadzba ECB platná k 1.1.2011, od ktorého si žalobca uplatňuje vyčíslené úroky z omeškania z kontokorentného úveru, bola taktiež 1,00 %, a teda zákonná výška úrokov z omeškania podľa predpisov občianskeho práva zodpovedala 9 % z dlžnej sumy ročne.

41. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku

voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

42. Podľa § 215 ods. 1 CSP, súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

43. Podľa § 216 ods. 2 CSP, súd môže prekročiť žalobný návrh a prisúdiť viac, než čoho sa strany domáhajú, iba vtedy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

44. Vykonaným dokazovaním listinami, a to Zmluvou o splátkovom úvere zo dňa 17.3.2006, Dodatkom č. 1 k zmluve o vydaní a používaní platobnej karty zo dňa 17.3.2006, doručenkou z 24.3.2006, Zmluvou o vydaní a používaní platobnej karty zo dňa 24.3.2006, výzvami na úhradu dlžnej sumy, VOP, OP, sadzobníkom poplatkov, prehľadom transakcií a výpismi z oboch úverových účtov, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 10.3.2017, súd mal za preukázané, že medzi Slovenskou sporiteľňou, a. s. a žalovaným vznikli dňa 17.3.2006 dva záväzkové právne vzťahy z dvoch zmlúv o úvere, a to zo Zmluvy o splátkovom úvere a zo Zmluvy o vydaní a používaní platobnej karty zo dňa 24.3.2006, uzavretiu ktorej (paradoxne) predchádzal Dodatok č. 1 k zmluve o vydaní a používaní platobnej karty zo dňa 17.3.2006.

45. Na základe Zmluvy o splátkovom úvere XXXXXXXXXXXX zo dňa 17.3.2006 pôvodná žalobkyňa poskytla žalovanému úver vo výške 38.000,- Sk (1.261,37 eura). V zmluve sa dohodli na pevnej úrokovej sadzbe úveru vo výške 17,70 % ročne, na poplatku za správu úveru vo výške 50,- Sk (1,66 eura) mesačne. Istinu úveru, úrok z úveru a poplatky za správu úveru sa žalovaný zaviazal zaplatiť Slovenskej sporiteľni, a. s. v 59 mesačných splátkach po 1.029,- Sk (34,16 eura) s tým, že splatnosť prvej splátky bola 20.4.2006, všetky ďalšie splátky boli splatné vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci. Konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na 20.2.2011. V zmluve bola uvedená RPMN vo výške 9,82 %. Neoddeliteľnú súčasť zmluvy tvorili VOP a OP pôvodnej žalobkyne. Žalovaný nesplácal splátky úveru riadne a včas, preto pôvodná žalobkyňa požadovala od žalovaného zaplataenie neuhradenej istiny úveru, ktorú požadovala v sume 1.004,60 eura, do ktorej zahrnula aj úroky z úveru, úroky z omeškania a poplatky za správu úveru, ako aj iné poplatky, všetko za obdobie do termínu konečnej splatnosti úveru, ďalej žiadala úrok z úveru vo výške 17,70 % ročne zo sumy 1.004,60 eura za obdobie po termíne konečnej splatnosti úveru, a to od 21.2.2011 až do zaplataenia, výšku ktorého za obdobie od 21.2.2011 do 18.12.2012 žalobkyňa vyčíslila sumou 41,98 eura. Taktiež si uplatnila úrok z omeškania zo sumy 1.046,58 eura za obdobie po termíne konečnej splatnosti úveru, a to od 21.2.2011 až do zaplataenia, výšku ktorého za obdobie od 21.2.2011 do 18.12.2012 vyčíslila sumou 392,50 eura. Súčasťou zmluvy boli VOP a OP.

46. Zo splátkového úveru žalobca zaplatil pôvodnej žalobkyne celkom 2.110,40 eura, pričom jednotlivé platby pôvodná žalobkyňa nezapočítala najprv na istinu, a až potom na poplatky a príslušenstvo, ako je to bežné v občianskoprávných vzťahoch, ale práve naopak, započítala ich najprv na splatný úrok z omeškania, splatný riadny úrok a až potom na istinu úveru odkazujúc na dojednanie v čl. 5.2. OP. Preto úhrady žalovaného zo splátkového úveru pôvodná žalobkyňa započítala v sume 87,44 eura na úroky z omeškania do 19.2.2011, v sume 20,49 eura na úroky z omeškania od 20.2.2011 do 13.5.2011, v sume 45,30 eura na úroky z úveru za obdobie od 20.2.2011 do 13.5.2011 a v sume 1.957,17 eura na istinu.

47. Žalovanú sumu v časti 1.004,60 eura, ktorú pôvodná žalobkyňa označila ako istinu úveru odkazujúc na čl. 5, bod 5.2. OP, vypočítala ako 1.261,37 eura (38.000,- Sk) ako sumu reálne čerpaného úveru

+ 1.036,18 eura ako kapitalizované úroky + 664,22 eura ako kapitalizované poplatky mínus úhrady započítané na istinu v sume 1.957,17 eura. Vychádzajúc z tohto výpočtu pôvodnej žalobkyne a z prehľadu pohybov a výpisov z účtu splátkového úveru súd mal za to, že žalovaná suma v časti 1.004,60 eura nemôže predstavovať nesplatenú istinu reálne poskytnutého úveru a že môže pozostávať iba z poplatkov z úveru, z úrokov z úveru a z úrokov z omeškania a poplatkov za upomienky. Pôvodná žalobkyňa v priebehu celého úverového vzťahu zaúčtovala žalovanému celkom 33 poplatkov za upomienky v celkovej sume 534,46 eura.

48. Na základe Dodatku č. 1 k zmluve o vydaní a používaní platobnej karty zo dňa 17.3.2006, a (paradoxne) na neho nadväzujúcu Zmluvu o vydaní a používaní platobnej karty zo dňa 24.3.2006, pôvodná žalobkyňa dňa 24.3.2006 odovzdala žalovaného platobnú kartu SPOROnákup k účtu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX/XXXX, a zároveň mu umožnila čerpanie finančných prostriedkov do výšky úverového rámca 10.000,- Sk (331,94 eura), ktoré mohol čerpať použitím karty výbermi v hotovosti alebo v obchodných miestach pôvodnej žalobkyne. Zmluvné strany sa dohodli na úrokovej sadzbe úveru vo výške 17 % ročne s tým, že bola premenlivá. Žalovaný sa zaviazal vždy k 15. dňu každého kalendárneho mesiaca bezhotovostným prevodom na kartový účet poukazovať peňažné prostriedky vo výške najmenej 5 % kartového rámca, t. j. 500,- Sk (16,60 eura), a to až do splatenia pohľadávky. Zmluva bola uzavretá na dobu určitú, a to na dobu 1 roka od jej podpísania obomi zmluvnými stranami. Súčasťou zmluvy boli VOP a OP. Žalovaný sa dostal do omeškania aj so splácaním splátok kontokorentného úveru, preto si pôvodná žalobkyňa popri neuhradených splátkach úveru uplatnila aj úrok z omeškania. Súd zistil, že žalovaný prekročil rámec povoleného prečerpania, v zmluve označený ako kartový rámec, keďže namiesto povolených 10.000,- Sk (331,94 eura) čerpal celkom 10.600,- Sk (351,85 eura). Žalovanú sumu v časti 359,07 eura pôvodná žalobkyňa označila ako istinu úveru odkazujúc na čl. 5, bod 5.2. OP, ktorú vypočítala ako 351,85 eura zodpovedajúcu sume všetkých výberov + 280,22 eura zodpovedajúcu úrokom z úveru + 58,78 eura zodpovedajúcu sume poplatkov mínus suma 331,78 eura započítaná na istinu úveru.

49. Obe predmetné zmluvy sú spotrebiteľskými zmluvami podľa zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy aj podľa Občianskeho zákonníka, nakoľko Slovenská sporiteľňa, a. s. poskytla žalovanému plnenie v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný je fyzickou osobou, ktorá pri uzatváraní zmluvy a pri plnení zo zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, keďže je v oboch zmluvách označený identifikačnými údajmi typickými pre označenie fyzickej osoby nepodnikateľa, akými sú meno, priezvisko, rodné číslo, číslo občianskeho preukazu, adresa trvalého pobytu. V danom prípade išlo o tzv. formulárové zmluvy na predtlačenom formulári, do ktorých boli dopísané iba niektoré údaje. Keďže Slovenská sporiteľňa, a. s. na základe týchto zmlúv poskytla žalovanému úvery, oba predmetné záväzkové vzťahy súd posudzoval primárne podľa zákona č. 258/2001 Z. z. ako spotrebiteľský úver a podľa § 23a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa a podporne podľa § 52 až § 54 OZ v nadväznosti na ust. § 879j OZ, ako aj ust. § 52 ods. 2 OZ, ktoré bolo s účinnosťou od 1.4.2015 doplnené o tretiu vetu, podľa ktorej, na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Novela, ktorou bolo doplnené predmetné ustanovenie do Občianskeho zákonníka, nemá prechodné ustanovenia, a teda vzťahuje sa aj na právne vzťahy vzniknuté pred jej účinnosťou. Na aplikácii osobitných zákonov na ochranu spotrebiteľa a Občianskeho zákonníka na predmetný záväzkový vzťah nič nemení ani skutočnosť, že zmluva o úvere je tzv. absolútnym obchodom (§ 261 ods. 3 písm. d/ OBZ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), a nič na tom nemení ani dohoda zmluvných strán podľa § 262 OBZ o tom, že ich vzťah sa spravuje ustanoveniami Obchodného zákonníka, nakoľko pôsobnosť Obchodného zákonníka je eliminovaná ochranou spotrebiteľa, a na spotrebiteľský vzťah sa použije právna úprava pre spotrebiteľa priaznivejšia, v danom prípade zákon o ochrane spotrebiteľa, zákon o spotrebiteľských úveroch a Občiansky zákonník.

50. Žalovaný nesplácal riadne a včas žiadny z úverov, o čom súd nemal pochybnosti, nakoľko žalovaný nerozporoval ani existenciu jeho dlhu z oboch úverov, ani ich výšku.

51. Pôvodná žalobkyňa po termíne konečnej splatnosti oboch úverov písomnými výzvami vyzvala žalovaného na dodatočné splnenie jeho záväzkov z týchto zmlúv, a až niekoľko rokov neskôr, zmluvou zo dňa 10.3.2017 postúpila žalobcovi viacero pohľadávok, vrátane pohľadávok proti žalovanému zo oboch úverových vzťahov. Súd dospel k záveru, že predmetné postúpenie oboch pohľadávok Slovenskou sporiteľňou, a. s. žalobcovi je v súlade s ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z., pretože pôvodná

žalobkyňa, ktorá je bankou, viackrát písomne vyzvala žalovaného na úhradu oboch splatných úverov, a žalovaný bol napriek tomu nepretržite v omeškaní s úhradou dlhu po dobu niekoľkých rokov, čím žalobca osvedčil aktívnu legitímáciu v tomto spore.

52. Dohoda strán sporu o tom, že súčasťou istiny úveru sa stávajú nielen splátky istiny reálne poskytnutého úveru, ale aj úroky z úveru, úroky z omeškania a poplatky, neobstojí, pretože takáto dohoda je v rozpore s kogentným ustanovením § 121 ods. 3 OZ o tom, čo je príslušenstvo pohľadávky. Poplatky z úveru nie sú síce príslušenstvom pohľadávky, a tvoria samostatnú pohľadávku veriteľa, avšak ani vyčíslenie dlžných úrokov z úveru či úrokov z omeškania nerobí tieto úroky istinou, a teda pohľadávkou, a to ani vtedy, ak sa na tom strany zmluvne dohodnú, keďže ide o dohodu v rozpore so zákonom (§ 39 OZ). Preto v rozpore s ust. § 121 ods. 3 OZ je aj uplatnenie úrokov z omeškania z úrokov z úveru, pričom nie je podstatné, že si ich uplatnila z vyčíslených úrokov.

53. Pôvodná žalobkyňa si zo splátkového úveru uplatnila aj sumu 534,46 eura za 33 upomienok. Súd nemohol žalobcovi priznať neuhradené poplatky za upomienky nielen vzhľadom na ich neprímerane vysoký počet a frekvenciu, ale aj z dôvodu, že žalobca nepreukázal, že by týmto poplatkom zodpovedalo nejaké reálne protiplnenie, práve naopak, majú povahu skrytej sankcie, čo je vo vzťahu k spotrebiteľovi nečestné a netransparentné. Zmyslom upomienok je upozornenie a súčasne výzva pre dlžníka, aby si dodatočne splnil svoju povinnosť, s plnením ktorej je v omeškaní. Ich účelom by nemalo byť získavanie majetkového prospechu pre dodávateľa vo forme skrytej finančnej sankcie voči spotrebiteľovi ako dlžníkovi. Žalobca ani nepreukázal odoslanie všetkých 33 upomienok žalovanému, pričom dodávateľovi nemohli ich odoslaním vzniknúť výraznejšie výdavky. Otázna je taktiež frekvencia a počet zasielania upomienok, t. j. je na zvážení, do akej miery je zasielanie upomienok účelné, a do akej miery je už na ujmu spotrebiteľa. Zaslanie 33 upomienok nemôže byť v žiadnom prípade účelné. Poplatok za upomienku nie je poplatkom za službu či za iné plnenie poskytnuté spotrebiteľovi, práve naopak, má povahu skrytej sankcie za oneskorenie spotrebiteľa s plnením za dohodnuté služby, a je výlučne majetkovým prospechom dodávateľa. Poplatky za služby spojené s administratívnou agendou dodávateľa predstavujú plnenia, ktoré nie sú v záujme spotrebiteľa, a konanie dodávateľa spočívajúce v účtovaní takýchto poplatkov (za upomienku, za výzvu) možno vo vzťahu k spotrebiteľovi hodnotiť ako poškodzujúce. Pre spotrebiteľa je teda vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak, tieto sú poskytované (vykonávané) vo vlastnom záujme dodávateľa. Poplatok za upomienky bol pôvodnou žalobkyňou určený iba v sadzobníku poplatkov, avšak takéto dojednanie spôsobuje hrubú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa a je neprijateľné podľa § 53 ods. 1 OZ, následkom čoho je jeho absolútna neplatnosť (§ 53 ods. 4 OZ, teraz ako § 53 ods. 5 OZ), ktoré z danom prípade zo žalovanej sumy predstavujú celkom 534,46 eura.

54. Zo zmluvy o splátkovom úvere súd priznal žalobcovi celkom sumu 862,64 eura, pozostávajúcu 1.) z pohľadávky v sume 470,14 eura, okrem poplatkov za upomienky v sume 534,46 eura, a 2.) z kapitalizovaných úrokov z omeškania za obdobie od 21.2.2011 do 12.12.2012 v sume 392,50 eura. Pohľadávka v sume 1.004,60 eura nemôže pozostávať z istiny reálne poskytnutého úveru, ale iba z poplatkov z úveru a kapitalizovaných úrokov z úveru za obdobie počas trvania úverového vzťahu. Dojednanie účastníkov spotrebiteľskej zmluvy v čl. 5., bode 5.4. OP o tom, že čiastočné plnenie sa započíta najprv na poplatky, potom na úroky z omeškania, potom na úroky z úveru a až potom na istinu, je dojednaním v neprospech spotrebiteľa, preto súd prednostne aplikoval ust. § 566 ods. 2 OZ, pretože účastníci spotrebiteľskej zmluvy sa dojednali odlišne od ustanovení Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa. Na tejto skutočnosti nič nemení ani právna úprava v § 330 ods. 1 OBZ, keďže ide o úpravu pre spotrebiteľa nepriaznivejšiu, na rozdiel od úpravy v § 566 ods. 2 OZ. Nakoľko slovenský právny poriadok neumožňuje priznať veriteľovi peňažnej pohľadávky príslušenstvo z príslušenstva pohľadávky, a to ani úroky z omeškania z vyčíslených úrokov z úveru, pričom aj dojednanie v spotrebiteľskej zmluve o tom, že neuhradené splatné úroky a splatné poplatky sa stávajú istinou úveru, je dojednaním v neprospech spotrebiteľa, ktoré spotrebiteľ nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť, a preto je absolútne neplatné. Keďže úroky z omeškania možno v danom prípade priznať iba z neuhradených poplatkov úveru, keďže tieto nie sú príslušenstvom pohľadávky, a v danom prípade istina reálne poskytnutého úveru bola uhradená ešte pred začatím konania, žalobcovi bolo možné priznať iba úroky z omeškania z neuhradených poplatkov, s výnimkou poplatkov za upomienky v sume 534,46 eura, preto súd žalobcovi priznal úroky z omeškania zo sumy vypočítanej ako neuhradené kapitalizované

poplatky v sume 664,22 eura znížené o poplatky za upomienky v sume 534,46 eura, t. j. zo sumy 129,76 eura tak, ako je uvedené vo výroku I. tohto rozsudku.

55. Z kontokorentného úveru súd priznal žalobcovi celú uplatnenú sumu 431,18 eura, avšak úroky z omeškania za obdobie od 19.12.2012 priznal iba zo sumy 78,85 eura, vychádzajúc z vyčíslenia žalobného nároku pôvodnou žalobkyňou. Pohľadávka v sume 359,07 eura, žalobkyňou označená ako istina, v skutočnosti pozostáva nielen z istiny reálne poskytnutého úveru, ale aj z úrokov z úveru a z poplatkov. Súd od sumy reálne poskytnutého úveru formou hotovostných výberov v úhrnnej výške 351,85 eura odpočítal všetky úhrady žalovaného započítané pôvodnou žalobkyňou na istinu v sume 331,78 eura, a zistil, že z kontokorentného úveru nie je doposiaľ uhradená iba istina reálne poskytnutého úveru v sume 20,07 eura. Keďže úroky z omeškania možno priznať iba zo samotnej pohľadávky, t. j. z neuhradenej istiny reálne poskytnutého úveru v sume 20,07 eura, ako aj z poplatkov v sume 58,78 eura (keďže poplatky nie sú príslušenstvom pohľadávky), súd priznal žalobcovi úroky z omeškania zo sumy vypočítanej ako 20,07 eura + 58,78 eura, t. j. zo sumy 78,85 eura (I. výrok).

56. Súd žalobu ako skutkovo a právne nedôvodnú zamietol v časti o zaplatenie sumy 576,44 eura, v prevyšujúcej časti úrokov z omeškania a riadneho úroku (II. výrok). Zamietnutá časť žalobného nároku zo zmluvy o splátkovom úvere pozostáva zo sumy poplatkov za 33 upomienok v celkovej výške 534,46 eura, na ktoré nemá žalobca nárok (viac v odseku 53. odôvodnenia). Ďalej bola žaloba zamietnutá v časti kapitalizovaných úrokov v sume 41,98 eura za obdobie od 21.2.2011 do 18.12.2012 z dôvodu, že riadny úrok z úveru sa môže viazať na istinu reálne poskytnutého úveru, a nie na poplatky z úveru, ani na kapitalizované úroky z úveru či kapitalizované úroky z omeškania, čo je v priamom rozpore s podstatou inštitútu úrokov z úveru. Tieto kapitalizované úroky z úveru boli uplatnené zo sumy pozostávajúcej z neuhradených poplatkov z úveru a úrokov z úveru, nie však z istiny reálne poskytnutého úveru, na ktorú bolo započítaných 1.957,17 eura, t. j. viac než suma reálne poskytnutého úveru (1.261,37 eura). Z toho istého dôvodu je žaloba nedôvodná aj v časti 17,70 % riadneho úroku z úveru, pretože sa viaže na sumu 1.004,60 eura, z ktorej ani časť nepredstavuje nesplatenú istinu reálne poskytnutého úveru. Z druhého žalobného nároku žalobcu, t. j. z kontokorentného úveru, súd žalobu zamietol iba v časti úrokov z omeškania zo sumy prevyšujúcej sumu 78,85 eura, t. j. zamietol ju v časti úroku z omeškania zo sumy 280,22 eura (viac odsek 55. odôvodnenia).

57. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

58. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

59. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

60. V tomto spore mali vo veci čiastočný úspech obe strany sporu, žalobca v časti 69,18 % (1.293,82 eura s príslušenstvom) a žalovaný v časti 30,82 % (576,44 eura s príslušenstvom). Keďže žalobca mal vo veci väčší úspech než žalovaný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelil, a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu vypočítanom ako rozdiel medzi úspechom žalobcu (68,18 %) a úspechom žalovaného (30,82 %), t. j. v rozsahu 38,36 %, o výške ktorej rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku, ktorý postup je v súlade s ust. § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Piešťany do 15 dní od doručenia rozhodnutia, v dvoch písomných vyhotoveniach.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh; § 363 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších prepisov.